

[Ragnhild Andersen.]

arbejde med sagen, ikke når til et bedre resultat mellem første og anden behandling, vil kommunisterne stille ændringsforslag ved anden behandling, og kommer lovforslaget i den skikkelse, det har nu, til tredje behandling, vil kommunisterne modsætte sig dets gennemførelse.

J. M. Pedersen: Jeg vil gerne takke den højtærede socialminister, fordi han har fremsat det her foreliggende lovforslag. Der er ikke noget at sige til, at der i en så omfattende lov kan findes ting, som bør rettes, når man har erfaret lovens virkninger i praksis. Derfor skal der ikke fra min side lyde nogen bebrejdelse for, at sagen ikke har ligget helt klar i første omgang, og at der nu må rettes på den. Tværtimod synes jeg, det er prisværdigt, at den højtærede minister vil tage initiativet til at rette de fejl, der eventuelt kan være i denne lov.

Jeg takker, fordi mit parti har været kaldt med til de underhåndsmøder, som har været afholdt, og hvor jeg har haft lejlighed til at repræsentere mit parti; vi vil gerne være med til at rette eventuelle skønhedsfejl ved loven. Pressens repræsentanter har bevislig ikke kunnet tælle til fem. De ser, at vi har været med til disse møder, men de er aldrig nået længere end til, at der har været fire partier repræsenteret, selvom der altså har været fem. Noget lignende har vi før været udsat for fra pressen.

Jeg synes, det er såre rimeligt, at vi ordner det sådan, at lærlingene skal arbejde om søndagen; og at børnene arbejder som bude om søndagen, synes jeg er så ligetil. Når de unge går ind og vil uddannes i et fag, som kræver søndagsarbejde, må de være klar derover fra læretidens begyndelse. Selvfølgelig må de gå med i arbejde om søndagen netop i et fag som dette, idet det netop er om søndagen, de skal lære det fine bageri. Det er absolut nødvendigt, og hvis ikke de fik deres uddannelse dér, var der vel nogen grund til at forlænge læretiden, for at de virkelig kunne blive udlært.

Med hensyn til udbringning af brød om søndagen mener jeg, at både bagerne og forbrugerne er interesseret heri, så hvorfor dog ikke gøre det muligt for folk at få deres morgenbrød om søndagen? Også dette vil vi støtte.

Bagersvendene, som vi havde i deputation her i går, klager over, at de skal begynde kl. 3 om morgenen i stedet for kl. 4. Jeg har hele tiden forstået, at dette er frivilligt, at de ikke er tvunget til at begynde kl. 3, men at parterne selv kan aftale, om det skal være tilfældet. Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen sagde, at det ikke er nødvendigt at begynde kl. 3; de kunne godt nå at bage brødet, selvom de først begyndte kl. 4 ligesom tidligere. Jeg tror i og for sig hverken, det er i bagersvendenes eller mestrenes interesse at begynde, før det er nødvendigt, og jeg tror heller ikke, at de udtalelser, der blev fremsat, og de krav, der blev stillet fra fagforeningens side, støttes af alle dens medlemmer. Jeg har i alt fald hørt mange bagersvende udtale, at de er glade for at skulle begynde 1 time før. De får overarbejdspenge og tjener herved en skilling ekstra, og når det er tilfældet, tror jeg ikke, at bagermestrene er interesseret i at begynde, før det er nødvendigt, for at folk kan have deres morgenbrød til tiden, hvad vi allesammen er interesseret i, så vi kan begynde vort arbejde.

Også indenfor mange andre fag må man arbejde om søndagen; jeg tænker bl. a. på transportfagene.

Jeg vil gerne anbefale lovforslaget til gennemførelse så hurtigt som muligt.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker de ærede medlemmer hr. Leonhard Hansen, hr. Kr. Juul, hr. Adolph Sørensen, hr. A. C. Normann og hr. J. M. Pedersen for den tilslutning, de har givet lovforslaget.

Når der nu mellem de partier, der havde medlemmer i det udvalg, der i 1954 indstillede lovforslagene om arbejderbeskyttelse til vedtagelse i det høje ting, er opnået enighed om at ændre lovene på de punkter,